

der ikke fandtes i Konventionen, kunde man risikere, at Parterne vilde nægte at efterkomme dem.

Det første Standpunkt forfægtedes af Frankrig, der foreslog den i Beretningen som Forslag A. optagne Tekst til Art. 2, hvorefter Parterne i de Tilfælde, der nævnes i Pagtens Art. 11, og uden at den eventuelle Anvendelse af Art. 16 præjudiceres, forpligter sig til at rette sig efter Raadets Henstillinger om at trække Styrker tilbage, der er trængt ind paa en anden Stats Omraade eller i demilitariserede Zoner, at holde sømilitære Styrker bag visse af Raadet fastsatte Linier, og at forbyde Luftfartøjer at flyve over Grænseomraader. Hvis der ikke ved Grænserne findes demilitariserede Zoner, forpligter Parterne sig iøvrigt til at følge saadanne andre Forskrifter fra Raadets Side, der sigter til at forhindre Kontakt mellem land- og luftmilitære Styrker, forsaavidt de ikke medfører en Forpligtelse til at trække dem længere tilbage end til vedkommende Lands yderste Grænsebefæstninger.

Efter den anden (Forslag B) Formulering forpligter Parterne sig til, hvis der foreligger Krigstrusel, og Raadet i Henhold til Art. 11 i Pagten henstiller til en Part, hvis Styrker er trængt ind paa en anden Stats Omraade eller ind i en demilitariseret Zone, at trække dem tilbage, at rette sig herefter og tillige rette sig efter enhver anden Henstilling, som gaar ud paa at formindske eller ophæve Krigstruselen, og som ikke er uforenelig med den nationale Sikkerhed; i Tilfælde af, at en Henstilling ikke efterkommes, skal Raadet straks underrettes om Grunden herfor.

Art. 3 handler om Kontrollen med Udførelsen af Bestemmelserne i Art. 2. Efter Forslag A. skal Parterne tage alle Skridt til uden Ophold at udføre Raadets Bestemmelser, dog kan en Part i visse Tilfælde, om den finder det nødvendigt, udsætte Udførelsen, indtil Raadets Kommisærers ankommer. Parterne skal lette Kom-

missærerne Udførelsen af deres Hverv; Regler for Kontrolkommissionernes Sammensætning og Arbejde skal fastsættes af Forbundets kompetente Organer. Endelig indeholder Forslag A. i Art. 3 bis en Bestemmelse om Følgerne af ikke at følge Raadets Henstillinger; i visse alvorlige Tilfælde skal de kontraherende Parter betragte Krænkelsen som en Tilflugt til Krig, der falder ind under Pagtens Art. 16.

Efter Forslag B. til Art. 3 gaar Parterne ind paa at lade Raadet, om det ønsker det, udsende Repræsentanter, der paa Stedet skal undersøge, om dets Henstillinger er bragt til Udførelse.

Art. 4 fordrer en enstemmig Beslutning af Raadet — bortset fra de implicerede Parter — for at vedtage de i Artiklerne 1, 2 og 3 omhandlede Henstillinger. De ovennævnte danske Forslag til Modeltraktatens Art. 6, hvorefter en Stat, der ikke har ratificeret Traktaten, paa Raadets Opfordring skulde kunne paatage sig en særlig Forpligtelse til at følge Traktatens Bestemmelser, har Komiteen ikke kunnet godkende, ligesom den heller ikke har fulgt det danske Forslag om at stryge Opsigelsesbestemmelsen. Endelig har Komiteen ikke ment at kunne fastsætte, hvor mange Staters Ratifikation eller Tiltrædelse, der skal være nødvendig for at sætte Traktaten i Kraft, men under Hensyn til, at det drejer sig om en Sikkerhedskonvention, har Komiteen ment at maatte indføje en Bestemmelse om, at en Part for sit Vedkommende kan betinge Traktatens Ikrafttræden af, at den ratificeres eller tiltrædes af visse nærmere angivne Stater.

Forinden Forhandlingerne i 3. Udvalg begyndte, blev der fra britisk og tysk Side stillet Ændringsforslag til Art. 2, som tilsigtede at imødekomme det franske Synspunkt. Udvalgets Formand fastslog, at Forhandlingerne først maatte dreje sig om følgende tre Punkter: 1. Mener Udvalget principielt, at en saadan Konvention vil være nyttig? 2. Har der angaaende de